

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

12 tháng 07 năm 2009

Số 53

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,

Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hường Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tu mà miệng môi còn hung dữ chê trách người này người nọ thì sao ?
- 2) Tu đứng đắn thì phải làm sao ?
- 3) Phần hồn thăng hoa là sao ?
- 4) Chúng sanh là gì ?
- 5) Muốn lập một hội đoàn tại thế gian thì phải làm sao ?
- 6) Có một số người chưa thấu triệt việc làm và đường lối cho chung mà kích bác thì chúng ta phải làm sao ?
- 7) Có người thốt ra những lời kích bác bí thế đổ thừa cho Trời Phạt thì phải làm sao ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 04 tháng 09 năm 1991</i> 1) Hỏi : <i>Tu mà miệng môi còn hung dữ chê trách người này người nọ thì sao ?</i> Đáp : Thưa, người tu mà miệng môi còn hung dữ chê trách, tức là nghiệp tâm của hành giả chưa giải được, còn đứng trong vị trí hơn thua.	2) Hỏi : <i>Tu đứng đắn thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, tu đứng đắn thì phải tự mình tâm mồm nhin nhục, phần hồn mới được thăng hoa.
3) Hỏi : <i>Phần hồn thăng hoa là sao ?</i> Đáp : Thưa, phần hồn thăng hoa là đã tự dẹp bỏ sự lo âu nghiệp chướng trong tâm, thì hồn mới có cơ hội lìa khỏi xác mà học đạo của Trời Phật đã ổn định. Cho nên người đạo phải dứt khoát sự tham muốn của chính mình, giữ không làm đích tiến hóa trong thanh nhẹ, mỗi mỗi đều thanh nhẹ và ảnh hưởng chúng sanh.	4) Hỏi : <i>Chúng sanh là gì ?</i> Đáp : Thưa, chúng sanh là những tâm linh chung sống trong quả địa cầu này, không có kỳ thị, như chúng sanh đã lầm tưởng chư Phật kỳ thị gọi là chúng sanh. Tức là khác biệt, chứ kỳ thật hòa là một nếu chịu tự tu, cho nên ở đời này thường lập cơ sở tu học cho chung, đồng chiêm ngưỡng chứ không phải dành riêng cho một nhóm người nào cả. Người tu đào sâu chơn lý dành cho người đời, còn người đời phụng dưỡng chơn lý để mà tu, công đức từ nguyên thủy cho đến ngày nay vẫn tồn tại, trong tâm của người hiền.
<i>Ngày 05 tháng 09 năm 1991</i> 5) Hỏi : <i>Muốn lập một hội đoàn tại thế gian thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, muốn lập một hội đoàn của nhóm tu hành lớn nhỏ cũng như nhau trước hết, phải hiểu được mục đích của hội đoàn hiện tại và tương lai. Ví dụ như Hội Đoàn Vô Vi thì trước hết ta phải chọn một người Hội Trưởng biết kính nể Trời Phật và hòa với nhơn sinh thì tương lai Hội mới có cơ hội phát triển và mọi người mới có cơ hội tham gia việc công đức chung, nhìn thẳng vào khối óc của người phát tâm là chánh. Trời, Người và Việc Làm phải ăn nhịp với nhau, thì mới có cơ hội đem lại sự an vui cho mọi người.	
6) Hỏi : <i>Có một số người chưa thấu triệt việc làm và đường lối cho chung mà kích bác thì chúng ta phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, thì phải kiên nhẫn nghe và đề ra đường lối thích hợp cho chung không ngoài sự phát tâm của mọi người.	7) Hỏi : <i>Có người thốt ra những lời kích bác bí thế đổ thừa cho Trời Phật thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, người Hội Trưởng phải căn cứ theo sự phát tâm của mọi người, làm cây thước đo lường chơn tâm của người biện bác thì mọi sự sẽ được giải quyết êm đẹp, lúc ấy thể hiện tình Trời và tình người cao quý chung hợp một nguyên lý khai minh, thì bánh xe chơn lý lúc nào cũng chạy đều và sẽ không còn gút mắc trong việc làm của những người phát tâm.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Cảm Ứng Tâm Can

Bạn Đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó bị đời lôi cuốn đó nó kẹt. Còn mà ghét mình, ghét đạo nó mau già, sân hận. Yên bình mới xây dựng cho mình, sửa chữa cho mình, từ ăn ở, hành động cái gì nó cũng vừa phải thôi, thì con người nó mới trẻ. Còn mình ham đời; tại sao nó già? Là nó thi đua theo nó muốn lấn áp người ta, mà cái lấn áp đó là cái ...sa đọa đi xuống chứ không phải đi lên. Đó..thì nó là cái gì? Nó là già, nó kéo xuống nó già, còn người ta đi lên, người ta nhẹ, lấy cái phần thanh, lấy cái phần sáng suốt, người ta không có sài phí cái tâm canng ngũ tạng quá nhiều thì nó lại ít hư, cũng như mình có chiếc xe hơi mà mình cứ đi rong ngoài phố, chạy hoài, chạy hoài nó phải hư. Còn cái này người ta làm vừa phải thôi, ta ăn chút cơm ta cũng sống đủ rồi, ta không có tham lam nói chút nữa tôi ăn cơm rồi chút nữa tôi đòi ăn mì, tôi thích ăn, thích sung sướng, thích cái này, thích cái kia, thích cái nọ. Đó là nó mau già, động loạn. Còn người ta, nghĩa là, ăn để mà sống không phải sống để mà ăn. Nhiều người mới ăn bữa này đã trù tính ăn bữa kia.. cái gì, cái gì, cái gì, làm đủ thứ hết. Làm cho thiệt ngon mà không biết cái hậu quả, đó nó cũng sanh cái bệnh. Thì cái chuyện thích, chuyện đời, chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ mà thích cái nào là nó bị cái đó. Còn chúng ta tu ở đây là chỉ gom có một cái không thôi. Nắm được một cái không là chủ, không là Thầy. Giữ cái tâm không để đi lên đạt tới cái không là cái chánh pháp, thì làm sao già, cái tâm hồn lúc nào nó cũng trẻ, cái không nó mới hòa đồng với tất cả được. Còn cái có kia nó phải khiến kiến, cái nào thích hợp nó sẽ xu hướng, cái nào không thích hợp nó đánh đổ. Cái không nó mới hòa đồng tất cả, nó hiểu cái nguyên ý của mọi tâm trạng. Tâm trạng này muốn cái này, tại sao? Nó có lí do. Tâm trạng kia nó muốn cái kia, tại sao? Nó hiểu lí do. Nó lấy cái không nó mới đo lường được cái lí do của đối phương. Thành ra nó không có méch lòng ai hết nhưng mà nó ở trong tinh thần xây dựng, cởi mở, dẫn tiến. À, nên bữa nay có bài thơ:

*“Cảm ứng tâm canng lý luận bàn
Bên trong hóa giải tự tâm sang
Quang minh đời đạo cao siêu giác
Trí tuệ pháp quang chuyển pháp tràng”*

Cảm ứng tâm can.. khi mà cái tâm can của mình phát ra, mình tu sửa chữa nó nhẹ, rồi nó hòa cảm với bên trên nó mới cảm ứng cái nguyên lý vũ trụ của tim, can, tì, phế, thận là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Nguyên điển ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, lúc đó chúng ta mới lý luận bàn, mới tìm hiểu cái chơn đạo nó ở đâu. “Bên trong hóa giải tự tâm sang”: trong lúc mình tu thanh tịnh mình hiểu được. Có nhiều người hiểu được mà nói ra không được. Thiền rồi, một giác thiền rồi mình dậy mình hiểu, mình hiểu được nhiều chuyện lắm, hiểu sự sai lầm của mình, hiểu sự cao siêu của ngoại cảnh. À, cái tâm tâm tương ứng nó chuyển giải cái thanh điển xuống, tự tâm sang, rồi sang đâu? Sang thanh cực thanh, không nó càng không thêm, nó cởi mở thêm “*Quang minh đời đạo cao siêu giác*”, tới lúc đó chúng ta tìm được cái thanh rồi ta thấy cái tâm hồn nó sáng sửa lắm. Đời, đạo chúng ta cũng sáng, sử dụng về gia canng này kia nọ bởi vì ngũ tạng là gia canng chúng ta, mà chúng ta chịu hiểu xây dựng cởi mở dẫn tiến thì đối với vợ con trong gia đình chúng ta cũng ở trong cái tâm trạng đó mà thôi. Phát ngôn nó cũng là xây dựng, cởi mở, rồi cái đạo nó cao siêu bởi vì cái thân hình này nó nhẹ thì cái đạo nó gần với mình quá đi. Nhẹ nó hòa với nhẹ, thanh nó hút cái thanh, nó cao siêu giác, nó hiểu. Phải, cái đó là cái vĩnh cửu, cái đó là cái đường tôi phải đi.

“*Trí tuệ pháp quang chuyển pháp tràng*”: cái trí tuệ và cái pháp quang. Trí tuệ của mình mà được tìm hiểu đi tới đó thì có cái gì? Có cái pháp quang nó chiếu ứng, ở bên trên nó đưa cho mình sáng suốt chuyển ra một cái pháp tràng, mình thấy trước mặt mình không có cái chuyện gì mà nan giải hết, chỉ mình không biết tu mà thôi. Tu là luôn luôn ở trong cái sáng suốt, dễ dãi.

*“Pháp tràng ban rải khắp nơi,
Do tâm tự giác do lời khai minh.”*

Cái pháp tràng ở đâu cũng có cho nên tôi thường nói rằng các bạn thấy khi mà các bạn tu tới thanh tịnh rồi, một luồng gió một cử động của đối phương cũng làm một pháp tràng ban rải khắp nơi, nó giáo huấn chúng ta trở về thanh tịnh. Do tâm tự giác, cái tâm chúng ta tự giác, do lời khai minh. Tự giác rồi chúng ta mới tìm cái lời nói chơn chánh mà để dẫn tiến lấy mình.

*“Thế gian tiến tới thiên tình
Bên trong là cảnh là hình giác tâm”.*

Đó.. thế gian tiến tới thiên tình, từ thế gian đi tới thiên tình đi lên trên kia là nói về phần điển mới hiểu được thế gian tới thiên tình ở bên trong. *“Bên trong là cảnh là hình giác tâm”*, ở bên trong là cảnh, cái cảnh mà mình hiểu được, cái sự đau khổ của thân tâm mình mà mình hiểu được, cái đó là đau khổ, nhưng mà cái đau khổ đó mà mình tiêu thụ được là cái cảnh đó gì? Từ đau khổ động loạn đi tới gì, tới thanh bình. Là hình giác tâm, cái đó là nó đưa chúng ta tới thức giác và hiểu lấy mình, sửa chữa mình, để hành trong sự sáng suốt thay vì động loạn.

*“Đức tri, tri đức ngấm ngấm,
Giải thông nguyên lý thâm trầm tiến thẳng”*

Đức tri, cái đức là cái mà mình làm rồi mà mình không biết. Mình làm mình giúp ai làm gì thì làm, họ nói cái việc ông đó làm phải nhưng mà trong cái đức nó phổ biến, nó biến chuyển rồi nó hiểu lấy cái đức. *“Đức tri, tri đức ngấm ngấm”* nó hiểu cái này là chính mình làm hồi nào tới giờ mà mình không có nghĩ tới nhưng mà mọi người nhìn nhận rằng chúng ta làm đó là phải, nó ngấm ngấm, nó tiến tới. *“Giải thông nguyên lý thâm trầm tiến thẳng”*, lúc đó nó mới tiến tới cái nguyên lý, té ra.. cái sự người tu thì bỏ đời mới qua đạo được. Giải thông được cái động loạn nó mới tới được cái chân lý sáng suốt không không ở bên trên. Cái nguyên lý thâm trầm tiến thẳng, lúc đó thấy càng ngày mình càng được thay đổi, từ cơ tạng tế bào cái này cái kia trong bản thể đều được thay đổi, đều tiến bộ hết, cho nên các bạn tu ở trong quá trình rồi các bạn thấy bây giờ cái tâm tình nó cũng thay đổi. Các bạn đâu có phải đọc kinh tứ thời, đâu có vô chùa lạy Phật mà tại sao cái tâm bạn lại hướng về Phật nhiều hơn, thấy nó thẳng tiến lên bên trên nhiều hơn mà hồi kia mình bày rườm rà đủ thứ mà nó lại chậm, nhưng mà bây giờ mình thấy cả ngày hình như mình được ở trong cái tịnh xá khai minh và mình thấy cái tâm mình lại niệm Phật nhiều hơn. Tại sao? Cho nên tôi đã thường thường nói *“Tịnh xá nơi tâm bớ bạn hiền”*. Đó ! Cái tâm mình là cái tịnh xá, mà mình nếu mình giải được những sự ô trược thì mình thấy rất rõ ràng, đó là cái cảnh thanh tịnh.

*“Cảm minh các giới các tầng,
Cơ năng sắp sẵn mỗi phần tiến vui”*

“Cảm minh các giới các tầng”: thì ở trong này, ở trong cái cơ tạng chúng ta, bộ óc ngũ uẩn tới cơ tạng nó có cái cơ năng sắp sẵn hết. Mỗi phần tiến vui, mỗi phần đều tiến, kim tiến về kim, mộc tiến về mộc, thủy tiến về thủy, thổ tiến về thổ, rồi nó ở trong cái cộng đồng Vô Vi trong cái không mà nó có. Cho nên người ta nói *“Sắc bất dị không, không bất dị sắc”* là vậy đó, là trong cái không mà nó có thì chúng ta tiến về thẳng cái không, là cái không làm chủ cái có chứ không bao giờ cái có làm chủ cái không được.

*“Càng tu càng tiến càng trui
Lòng không thay đổi giữ mùi pháp quang”*

Mình càng tu mình càng thấy càng tiến. Càng trui là mình có cái ý chí vững bền hồi nào mà mình không

biết, mình chỉ có cái tu là cái vốn, cái tu là cái chuyên môn của mình. “*Lòng không thay đổi giữ mùi pháp quang*”, lúc đó chúng ta thấy cái giá trị của điển quang, của hào quang bên trên là một cái chánh pháp để dẫn giải chúng ta giữ đó mà tiến. Trong lúc các bạn động loạn các bạn muốn bỏ cái pháp quang, nhưng mà rốt cuộc không có cái nào mà xây dựng và cởi mở cho bạn ngoài cái pháp quang và cái ánh sáng ở bên trên để chiếu rọi trong thâm tâm của các bạn, sau cái giờ thiền đó các bạn thấy rõ ràng.

“*Tiến theo ánh sáng thiên đàng,
Giải thông vọng động tâm an muôn đời*”

Thì chúng ta tiến theo ánh sáng thiên đàng, đi lên càng ngày cái phần thanh mình có rồi mình tiến lên cái phần sáng ở bên trên rồi giải thông vọng động tâm an muôn đời. Đó cái sự vọng động của nội tâm chúng ta, ta giải thông rồi, cái tâm thấy nó an, nó không có bị sự ràng buộc mà đau khổ nữa.

“*Bình tâm xét lí mở lời,
Điển thanh tiến giác hợp thời tiến thẳng*”

“*Bình tâm xét lí mở lời*”: chúng ta bình tâm chúng ta thấy rõ ràng cái chân lí không thay đổi, à chúng ta mới mở lời, cái lời cái phần thanh điển chúng ta mới cảm ứng bên trên đưa lên trên xác nhận là cái đó đúng, cái đó không thay đổi chứ không phải cái miệng thể gian nói đâu, và cái tâm trí điển ở bên trên nó mở lời. “*Điển thanh tiến giác hợp thời tiến thẳng*”.. cái điển thanh nó tiến giác, điển thanh tới đó nó hiểu được, nó thừa tiếp với cái thanh điển ở bên trên thì nó được tiến thẳng khi mà các bạn xác nhận cái đó là chân lí, rồi các bạn thấy bộ đầu nó nhẹ và nó rút sáng, rút bung lên cái bộ đầu, thấy nó khoan khoái mà không biết cái khoan khoái đó tả cách nào cho người phạm hiểu được.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 5/06/1977)

Hướng Tâm

Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Hoàng Huy Trúc (*là ông ngoại bạn đạo Hà Thị Viễn Tiến tức Hà Thị Vân Anh*), sinh năm 1933, mất lúc 7h 43 phút sáng ngày 9 tháng 7 năm 2009 dương lịch, tại Phường Đại Kim, Quận Hoàng Mai, Hà Nội, thọ 77 tuổi. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Trụ Sở Giác Thức - Hà Nội
Kính báo

Vườn Thơ Bạn Đạo

ĐA DANH

Làm điều khuất lấp lấy nhiều tên
Ném đá dẫu tay tội, nghiệp lành
Giới luật tu hành nên thực hiện
Là người minh chánh chẳng nhiều tên.

Cà-Mau, 06-07-2009
Út-Hoa

HÒA CẨM

Rũ bỏ sân si hết lụy phiền
Dung hòa tha thứ sống bình yên
Sống chung xây dựng tâm thanh điển
Vui cùng tâm đạo cảm thông liền.

Cà-Mau, 02-07-2009
Văn-Phong

HÀNH XUYÊN

Buông hết lòng tham dứt lụy phiền
Theo đời ảnh hưởng rộn nào yên
Năng hành tu luyện trí tâm thiền
Mỗi bữa sửa mình tạo phước duyên
Theo đạo năng hành Trời Phật kiến
Tâm thiền thanh tịnh tự hành xuyên
Pháp luân thường chuyển hòa thanh điển
Tu luyện năng hành thoát đảo điên.

Tân phú, 29-6-2009
Minh Vô Vi

DIỄN VIÊN

Kịch bản đề ra, chọn vai nào ?
Chánh tà, phụ diễn, ý dành sao ?
Đóng tuồng sân khấu, y như thật
Nhập vai diễn xuất, thuộc lâu lâu
Đời người khác chỉ một vai diễn
Kịch vẫn đời tàn, quả thật mau
Kịp lo thức giấc, đâu là gốc ?
Hướng về hợp nhất Đấng Tối Cao.

Củ Chi, 13-02-2008
Bá Tùng

VỮNG TIỀN

Học chữ Nam Mô vững tiến thâm
Từ bước từ bước hiểu mới thâm
Tự cao học đại té ê ẩm
Đạo đời trong sạch mới là thanh.

Cà-Mau, 02-07-2009
Văn Phong

MAU

Mau tinh mau đi ai gọi to ?
Cô miên thức giấc nặng con đò
Thuyền Từ tách bến sợ quá tải
Lo lắng bao đồng phải dẫn đo
Tự cứu tự tu Thầy cô vũ
Thuyền "Vông" lèo lái đỡ âu lo
Thôi thì hạn chế trình "Sùng Thỏ"
Bát nhã Thuyền Từ vượt sóng to.

BHH, 7-7-2009
Minh-Nghĩa

TRÌNH ĐỘ THIỀN CÔNG

Trình độ, thiền công, rất nhiệm màu
Dày công, hiển lộ Mâu-ni-châu
Thân tâm an lạc, đời thanh tịnh
Hạnh đức thuận duyên, ý sở cầu
Ổn định tinh thần, luôn sáng khoái
Tình thương, bác ái, đạo thâm sâu
Mỗi ngày tinh tấn, công hành pháp
Bừng sáng linh quang điển bộ đầu.

Thủ Đức, 08-07-2009
Huệ Tâm

BỆNH

Già cũng bệnh mà trẻ cũng bệnh,
Bởi do tham dục mất quân bình;
Cũng vì sanh sự sự sanh,
Nếu như Vô Sự tâm lành đặng an !

PN, 31-10-2008
Thiền Đăng

NÊN CHẤT PHÁC

Thơ vừa thổ lộ "TỰ GIẢI" xong
"NHÂN QUẢ" minh oan lại dỗi lòng
Phàm phu nói đạo như TiênThánh !
Chất phác lo tu tự độ lòng.

Tắc-Vân, 04-07-2009
Mai-Thanh-Tùng

CHƠN LỜI

Người tu chơn chánh quý chơn lời
Hiệp nhất ngoài trong điển sáng ngời
Tự Tánh hiển bày thông diệu lý
Đạo đời toàn vẹn chẳng lưng voi.

PN, 01-11-2008
Thiền Tâm

NÊN Y LỜI

"Quy Hội Tình Người" nghe rất hay ⁽¹⁾
Hồn thơ ý đạo đã phơi bày. . .
Thương Thầy thực hiện lời Thầy dạy
Năng thuyết năng hành mới thảo ngay.

Cà-Mau, 06-07-2009
Út-Hoa

GIÁC NGỦ ÊM RU

Được người chửi bới phước duyên lành
Lập hạnh chơn tu dứt đấu tranh
Giác ngủ êm ru du dương cảnh
Đã dùng nhân quả tiến vô sanh

Cà Mau, 27/6/2009
Phúc Tâm

PHẬT RỖ

Phật rõ bát canh nắm có độc
Vẫn dùng nghiệp cuối phải cam đành
Người dâng ý tốt lòng trong sạch
Đệ tử cuối cùng được độ thành

Cà Mau, 30/6/2009
Phúc Tâm

BÉ RỖ

Bé rõ thuốc nam không hợp bịnh
Vẫn dùng nghiệp cuối phải cam đành
Người dâng ý tốt lòng trong sạch
Hãy để Thầy vui việc sắp thành

Cà Mau, 30/6/2009
Phúc Tâm

TỰ TU TỰ CỨU

Chưa xuất hồn, chết, đều phải qua Địa ngục
Xét tội rồi, trả sạch, được về trên
Nắm vững đạo không sợ, kệ "lên khên"
Thầy đã phán : "Tu hành khổ mới tiến"
Giàu của tiền ăn khuya luyện lười biếng
Trần đãi ngộ mê muội tham sân si
Vô Vi pháp con đường ta phải đi
Hồi tâm lại sửa sai tánh bậy bạ
Tu sửa mình không đi sửa thiên hạ
Tu tự cứu ắt có ngày trở về
Tu tự đi Tây-Vực đã gần kề
Tu chơn chánh ai dọa sa Địa ngục ?
Chỉ Cha Trời mong con mau thoát tục
Trở về trên hưởng phúc cõi Thiên Đàng
Toàn vạn linh Cha trông đợi vô vãn.

Bình-Hung-Hòa, 6-7-2009
Minh-Nghĩa

¹ Bài thơ "Quy Hội Tình Người" của Phúc-Tâm CM.

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 31 tháng 10 năm 1970

Bão bùng nguy hiểm chuyển luân quần
Thế giới đổi thay suy tiến lần
Tương trợ đồng đều sau động loạn
Lý chơn thiện giải trí an phần

Tu thời thoát khỏi các tầng
Khổ đau động loạn bao lần hóa sanh
Chơn tâm luyện pháp chuyên hành
Khai thông tự tại điển thanh trau dồi
Thân tâm an lạc đứng ngồi
Tiên theo tạo hóa tự bồi đắp xây
Mặt trời sáng rọi hằng ngày
Khó qua những vẫn được thay đổi dời
Trăng kia sáng tỏ không lời
Núi kia vẫn đứng không dời đổi thay
Phong ba gió thổi đêm ngày
Hỏi ai là kẻ tự bày khổ đau ?
Tình Trời vẫn đẹp trước sau
Ước mong nhân loại tự trao đổi tình
Chung lo tự xét lấy mình
Tình thương Trời Phật chiếu minh lòng người
Gắng tu đánh đổi biếng lười
Công phu tạo cảnh người người yên vui
Điển thanh chỉ tiến không lùi
Giao du tiên cảnh bụi ngùi tiêu tan.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền